

Bild: SF Studios

God afton, herr Wallenberg

Under några veckor vid andra världskrigets slutskede förvandlades Budapest till ett inferno, en stad av bödlar och offer. Den svenske diplomaten Raoul Wallenberg kämpade för att rädda en liten grupp judar samtidigt som han försökte hindra den totala utplåningen av stadens getto. Etiska begrepp som ondska och medmänsklighet står i centrum i denna film om en av de stora gestalterna i svensk samtidshistoria.

EN FILMHANDLEDNING FRÅN SVENSKA FILMINSTITUTET
Rekommenderad för åk 9- gymnasiet

Svenska
Filminstitutet

Om filmhandledningen

Film är ett spännande och mångfacetterat pedagogiskt verktyg där våra handledningar är till för att vägleda dig som lärare. Åldersrekommendationen, som här sträcker sig från åk 9 till gymnasiet, är just en rekommendation. Du väljer själv om du vill ta upp ett eller flera teman ur frågeställningarna och/eller om du kan viga lite mer tid till fördjupning och närstudier av själva filmmediet. Du känner dina elever bäst och vet vad som kan vara relevant och intressant just för dem.

Just denna filmhandledning är uppdaterad i samband med att *God afton, herr Wallenberg* tillgängliggjorts i digitaliserat skick för skolbio. Vad gäller undervisning om Förintelsen, där filmen kan utgöra ett viktigt komplement finns ett utmärkt material från [Skolverket](#) att ta till hjälp.

Handling

Året är 1943. Raoul Wallenberg, affärsman och importör av delikatesser, befinner sig i restaurangvagnen på ett tåg på väg genom Europa. Plötsligt drar uniformerade män ner tågets mörkläggningsgardiner. Den ende av passagerarna som reagerar är Wallenberg, som tränger sig fram till ett fönster och drar upp gardinen. Han ser

döda människor kastas ut ur en godsvagn, bland dem en pojke. När godståget börjar rulla hoppar en man av tåget och lyfter upp pojken i sin famn. Tyska soldater skjuter mannen i ryggen, men innan han dör har Raoul Wallenberg under en lång stund hunnit möta mannens blick.

Stockholm, juni 1944. Rabbinen, den judiska församlingens överhuvud, frågar ut Wallenberg i närvaro av två andra judiska män angående ett uppdrag som Wallenberg fått från svenska UD och de amerikanska myndigheterna: att försöka rädda Ungerns judar. Rabbinen är inte övertygad om att Wallenberg är rätt man för uppdraget. ”Är ni idealist, herr Wallenberg?”, frågar rabbinen. Wallenberg svarar nekande på denna fråga, liksom på frågorna om han tror på Gud, om han har någon politisk åskådning och om han tidigare engagerat sig i internationella frågor. ”Jag är medelmåttig”, säger Wallenberg. Rabbinen verkar alltmer obenägen att tro att denne man skulle kunna uträtta något för de ungerska judarna. Han säger till Wallenberg att han kommer att få bli ”precis så duktig som tyskarna tillåter”, att det just är en medelmått alla vill ha. Då berättar Wallenberg om sin upplevelse på tåget. Rabbinen lyssnar med ett nytt intresse. ”Det är det enda riktigt verkliga som jag har sett i hela mitt liv”, säger Wallenberg. I nästa scen befinner sig Wallenberg i Budapest. Det är december 1944. Han besöker ett av

Bild: SF Studios

husen där en grupp judar som han tagit i beskydd blivit inhysta. Där finns den förvirrade Marja som går klädd i enbart en oknäppt gammal kappa, det älskande paret Pal och Bella som låter sig vigas, Pals föräldrar, den gamle Papa, den lilla flickan Eva och hennes föräldrar, den storögde lille pojken samt systerarna Lilith och Julia. De väntar på att militären ska göra en razzia mot huset och arresteras dem för vidare deportering. Wallenberg är på plats för att skydda dem och se till att alla har tillgång till svenska skyddspass. Det råder en spänd och uppgiven stämning bland judarna i huset – de fruktar för sina liv.

Tillsammans med sin vän och medhjälpare Számosi ger sig Wallenberg i väg för att befria en grupp judar på väg att deporteras. Med hjälp av en pälsmössa, en felfri tyska och ett självklart auktoritärt uppträdande lyckas Wallenberg helt fräckt lura en ungersk underofficer att släppa judarna.

Wallenberg är tillbaka i det judiska huset. Han inleder ett samtal med Marja som visar sig vara djupt förtvivlad snarare än förvirrad. Hon berättar att hon vid en razzia förlorat sina båda döttrar. På kvällen genomför tyska soldater en razzia. Wallenberg är inställd på att han ska respekteras av en tysk officer, som han väntar sig ska leda razzian. Men händelserna tar en annan vändning än vad han räknat med. Soldaterna är många fler och tyngre utrustade än han föreställt sig. De leds av en civilklädd ungrare som inte bryr sig om skyddspassen och som vägrar säga sitt namn. De gripna judarna lastas på en lastbil parkerad på gatan utanför huset men bilen visar sig ha motorfel och blir stående.

Senare befinner sig Wallenberg på den svenska legationen. När han med anledning av den kritiska situationen förklarar att ingen får lämna ambassaden utan att alla ska övernatta där, försöker en ängslig svensk ambassadtjänsteman förklara för honom att situationen börjar bli ohållbar: ”Du har redan anställt dessa 400 människor. Du kan inte låta dem sova här också”. På ambassaden får han i sin hand en färdigställd återuppbyggnadsplan för allt judiskt liv i Ungern.

På natten börjar utrensningen av gettot. Utanför dess port samtalar Wallenberg med sin medarbetare Számosi. Plötsligt öppnas portarna och ut strömmar en grupp barn som rusar fram till en tankbil med mjölk. De blir genast nedskjutna av soldater. Samtidigt passerar Adolf Eichmanns bil: ”God afton, herr Wallenberg”, hälsar han genom det öppna bilfönstret. Bilen kör vidare. Samma natt lämnar Eichmann Ungern. Wallenberg är tillbaka på ambassaden för att hämta sina tillhörigheter. Han är en jagad man och måste därför ständigt byta bostadsadress. Ambassadören beordrar Wallenberg att resa hem till

Sverige. Wallenberg vägrar och i stället flyttar han in i huset där Marja bor. Han har med sig kläder som han skaffat åt henne och hon orkar nu för första gången berätta vad som egentligen hände hennes döttrar – att de sköts ihjäl inför hennes ögon.

Morgonen därpå börjar Wallenberg förhandla med ungraren som har befälet över lastbilen som fortfarande står kvar på gatan utanför huset. Så småningom inser den allt mer uppgivne mannen att spelet är över. Han ser sig besegrad och släpper alla fria. Soldaten som i flera dygn vaktat fångarna på flaket reser sig plötsligt, riktar sin k-pist mot fångarna och avlossar flera skottsälvor samtidigt som han skriker: ”Alla kan gå! Alla kan gå! Genast!”

Läget i staden blir allt mer kaotiskt och avrättningar sker öppet ute efter flodbanken. Wallenberg besöker en ungersk minister för att förhandla sig till en lösning.

Wallenberg får veta att ett antal av ”hans judar” har blivit tillfångatagna och bortförda. Tillsammans med Számosi rusar Wallenberg i väg för att undsätta dem, men han kommer försent. De är redan uppställda framför en arkebuseringspatrull där de avrättas. Trött och desperat lyckas Wallenberg med utpressning och list övertala general Schmidhuber att skona gettot.

Den sovjetiska armén intar Budapest och gettots portar öppnas. Wallenberg tar farväl av Marja och de andra som överlevt i huset. Trots varningar från sina medarbetare har han bestämt sig för att träffa sovjetiska militärer och överlämna den utarbetade planen för judarnas framtid i Ungern. Han går ner på gatan till den väntande bilen och vinkar glatt adjö till sina vänner.

Filmen avslutas med en textskylt: ”Samma dag, den 17 januari 1945 fördes han som fånge till Moskva. Han frigavs aldrig.”

Filmen och läroplanen

Kursplanen i historia för åk 7-9 slår fast att eleverna ska ha kunskap om Förintelsen. Denna filmhandledning har som syfte att bistå lärare med underlag för att undervisa om Förintelsen och dess långtgående konsekvenser i samband med att eleverna har sett *God afton, herr Wallenberg*. Grundskolans läroplan (§1 Skolans värdegrund och uppdrag) slår fast att skolan ska bemöta främlingsfientlighet och intolerans med ”kunskap, öppen diskussion och aktiva insatser.” Handledningen uppmuntrar till samtal som förankrar Förintelsen i ett bredare sammanhang av antisemitism, samt andra folkmord. Här finns också en bra utgångspunkt för samtal om andra världskriget i stort och vilken roll diplomati spelat och spelar.

Bild: SF Studios

Filmens form och innehåll

Bilden av Raoul Wallenberg

I filmens inledning möter vi Raoul Wallenberg när han under en tågresa genom Europa får uppleva den traumatiska händelsen där en man blir skjuten mitt framför ögonen på honom. Inför rabbinen i Stockholm säger han senare: ”Det är det enda riktigt verkliga som jag har sett i hela mitt liv.”

- Vad betyder upplevelsen på tåget för Raoul Wallenberg? Vad händer inom honom medan han ser på mannen och den döde pojken.
- Vilka kan motiven vara bakom Raoul Wallenbergs fasta beslut att resa till Budapest på sitt svåra uppdrag? Varför är rabbinen så skeptisk till honom? Varför försöker Wallenberg inte framställa sig själv i en bättre dager? Vad är det som får rabbinen att ändra uppfattning om honom?
- I slutet av filmen säger Wallenberg: ”För första gången känner jag mig åtminstone inte sämre än andra människor.” Stämmer det med den bild som vi fått av honom under filmens gång?

När vi möter Raoul Wallenberg i Budapest har det gått ungefär ett halvt år sedan samtalet med rabbinen. Under tiden har Wallenberg gjort stora insatser och räddat många människor undan döden. Han har blivit en levande legend bland judarna i Budapest. Människorna i huset, dit Wallenberg kommer för att stoppa en väntad

razzia, talar beundrande om honom. Den gamle mannen som kallas Papa berättar om hur Wallenberg gjorde den fruktade Eichmann svarslös. Lilith pratar om alla kvinnor som förälskat sig i Wallenberg, däribland baronessan Kemény, utrikesministerns hustru. ”Är det den riktige Wallenberg?”, frågar en liten pojke och lägger sig sedan med huvudet i Wallenbergs knä, säker på att han är trygg hos honom.

Vi får också se Raoul Wallenberg i aktion, när han tillsammans med sin vän och medhjälpare Számosi befriar en grupp judar på väg att deporteras. Ett annat exempel på hans viljestyrka och inflytande får vi då han förmår en tysk officer att avslöja planerna på gettots förintelse.

- Försök att minnas scenen där Wallenberg lyckas lura en ungersk underofficer att släppa judarna och scenen där han förmår en tysk officer att avslöja planerna på gettots förintelse. Hur framställs Wallenberg i dessa scener? Är han annorlunda än hos rabbinen? Hur är han klädd? Hur uppträder han gentemot de människor han har att göra med? Visar han någon svaghet eller rädsla?

- Diskutera Wallenbergs agerande på den svenska legationen där han uppträder som en självklar ledargestalt och duktig organisatör. Wallenberg lyssnar på information, fattar snabba beslut och tycks bedöma läget med både överblick och realism. Går det att förstå den ängsligt formalistiske svenske tjänstemannen?

Kjell Grede har valt att koncentrera sin skildring till de sista veckorna före Budapests fall, då Wallenberg blir allt

Bild: SF Studios

mer maktlös och utsatt. När de maktstrukturer han dittills haft att göra med förändras och bryter samman, blir hans kompetens allt mindre värd. Wallenbergs eget liv är också hotat. Han måste hålla sig undan samtidigt som han fortsätter sitt arbete.

Kraven på Wallenberg blir alltmer övermänskliga. Han vill rädda människorna på lastbilen, han vill förhindra planerna på gettots förstörelse och han är själv utarbetad till bristningsgränsen. Gång på gång tvingas Wallenberg åse hur människor mördas utan att han kan förhindra det och trots att han själv tar allt större risker. Ändå behåller han sin resning. Slutligen, i en blandning av desperation och yttersta självkontroll, söker han upp general Schmidhuber och lyckas förmå honom att ta tillbaka ordern om gettots förintelse.

- Hur förändras Raoul Wallenberg under filmens gång? Diskutera hans uppträdande, de känslor han visar, hans relationer till människorna i hans omgivning, hans utseende och klädsel.
- Försök att minnas scenen där Wallenberg och Szamosi väntar utanför gettots portar. Vad är det som händer inom Wallenberg och mellan de båda männen? Vilken innebörd får Eichmanns replik, "God afton, herr Wallenberg", som gett filmen dess titel?
- I konfrontationen med den svenske legationschefen vädjar denne till Wallenbergs "intelligens, förnuft och duglighet" för att förmå honom att resa hem. Wallenberg svarar: "Jag är inte längre förnuftig, intelligent och duglig, Carl-Ivan, så skrik något annat åt mig." Vi hör

Wallenberg säga en oavslutad mening: "Varför vädjar du inte till min...?" Vad menar han? Vilket ord kan det vara som han utelämnar på slutet?

- Raoul Wallenberg räddade många människor från döden. Kan filmen betraktas som ett hjälteporträtt? Finns det i så fall något problematiskt i att bidra till ett hjälteskapande i skildrandet av en historisk händelse? På vilket sätt?

Ondskans namn

Den verklighet Raoul Wallenberg möter i Budapest är fruktansvärd: en systematisk och känslolokall förintelse av hundratusentals människor – män, kvinnor och barn. Ondskan härskar i Budapest. I filmen tycks Raoul Wallenberg röra sig i ett existentiellt landskap där ondskan är den dominerande kraften. Det inre, mänskliga och moraliska mörkret får sin yttre motsvarighet i bildspråkets konsekvent mörka ton. Dag och natt har upphört att vara tydliga motsatser. Enbart svaga nyanser i bildernas gråblå ton, ibland upplyst av olycksbådande eldar, visar dygnets växlingar. I skymningsljuset blir människornas gestalter skugglika och otydliga. Filmen verkar utspela sig i själva Dödsriket. Dess centrum befinner sig i gettot, där liken efter hundratusentals människor som dött av hunger och umbäranden eller genom självmord samlas ihop varje dag. Genom dess portar kommer ingen ut levande.

- Fundera över hur [ljussättningen](#) och [färgskalan](#) används i filmen för att fånga stämningen i Budapest under de veckor filmen skildrar. När bryts den mörka tonen för första gången? Varför?

För många av stadens judiska invånare personifieras ondskan av namnet Eichmann. Därför blir Raoul Wallenbergs ”seger” över Eichmann vid deras middagsdiskussion en symbolisk seger över det onda. Därför grips Wallenbergs judiska medarbetare på legationen av en vild optimism när Eichmann flyr från Ungern. Den hierarkiska militära beslutsordningen inom den tyska ockupationsmakten gör det lätt att tolka det som sker som en mans onda verk.

Raoul Wallenberg vet att ondskan inte utgår från en enda person, eller ens från en handfull personer. ”Vad gör vi om det finns en Eichmann i varje trappuppgång?” svarar han medarbetarna som jublar över Eichmanns flykt. Wallenberg får rätt i sina farhågor. I arkebuseringsscenen är det anonyma, civila ungrare som håller i gevären. Ännu fler ”vanliga människor” är nyfikna åskådare bakom ledet av skyttar eller från sina balkonger. När Wallenberg anländer till platsen och begär att få veta vem som bestämmer, svarar en hänflinande ungman: ”Här bestämmer alla.” Utan något uttalat kommando avlossar alla skyttarna samtidigt sina gevärssalvor.

Filmen beskriver inte ondskan som en abnorm egenskap hos ett fåtal sjuka individer. Ondskan finns inom fullkomligt normala människor, kanske inom var och en, fast den oftast hålls under kontroll av civilisationens tabun mot våld och grymhet.

- Diskutera arkebuseringsscenen. Vilka psykologiska mekanismer kan ligga bakom handlingssättet hos dem som skjuter och dem som tittar på? Hur reagerar folkhoppen på Wallenbergs vädjan?

Filmen skildrar hur de kaotiska förhållandena mot slutet av kriget leder till en upplösning av hierarkier och regelsystem. Den auktoritära beslutsstruktur som Wallenberg tidigare kunnat utnyttja, till exempel vid fritagningen från godståget, bryter samman och ersätts av en situation där inga regler eller tabun längre gäller.

Det nya läget får sitt första uttryck i razzian mot huset. Wallenberg väntar sig att som motståndare möta en tysk officer med namn och grad, en person vars roll kan definieras. I stället leds aktionen av en civil ungrare som vägrar att uppge sitt namn. Ungraren verkar däremot väl informerad om Wallenbergs person och uppdrag. Tillsammans med vapenmakten ger det ungraren ett övertag över Wallenberg.

När lastbilen med judarna blir stående på gatan utanför huset på grund av ett motorfel måste Wallenberg utnyttja tiden till att kompensera ungrarens överläge. Genom efterforskningar får han veta att tyskarna betraktar

aktionen mot huset som ett misstag och inte vill ta på sig ansvaret för den. Därmed blir ungraren den motståndare som Wallenberg måste övervinna. Ungraren får personifiera den ondskan som vi parallellt får uppleva i större skala.

För att kunna övervinna ondskan måste man lära känna den. I många sagor symboliseras detta genom att hjälten eller hjältninnan uttalar den onda varelsens namn och därmed besegrar den. Så gestaltas också Wallenbergs seger över ungraren. I samma ögonblick som mannen avslöjar sitt namn, Ferenc Moser, är han besegrad. Wallenberg uppnår detta genom att utnyttja sina kunskaper om situationen och om mänsklig psykologi.

När Wallenberg stiger upp på lastbilsflaket vet han att hans motståndare är desperat och därför livsfarlig. Mannen åberopar nazisternas lika obönhörliga som absurda logik: ”Man kan inte döda några och sen låta de andra gå. Då hade man lika gärna kunnat låta alla gå. Det gäller alla. Annars vore det ett brott”. Wallenberg argumenterar inte mot detta, utan siktar in sig på mannens svaga punkt – hans medvetenhet om att han begått ett fatalt misstag och kommer att få sota för det: ”Du kommer att skjuta dig själv, bara dig själv”. Långsamt får Wallenberg övertaget över den andre och driver honom att säga att alla får gå. I samma ögonblick visar det sig på nytt att den irrationella ondskan inte kan kontrolleras. Soldaten som i flera dygn vaktat fångarna på lastbilsflaket står inte ut med att det hela plötsligt framstår som meningslöst. Han reser sig och mejar ner nästan alla människorna på flaket med sin k-pist.

- Fundera över maktspelen mellan Wallenberg och ungraren i scenen från razzian och i scenen på lastbilsflaket. Vilka argument använder Wallenberg under razzian? Hur bemöter ungraren dem? Vilka möjligheter har Wallenberg att sätta sig till motvärn? Vad är det som förmår ungraren att ge upp?

- Under tvekampen på lastbilsflaket säger ungraren till Wallenberg: ”Vi är nog inte så olika sort.” Vad menar han, tror ni?

Offrens ansikte

Ondskan möjliggörs genom att offren berövas sin mänsklighet. Då upphör möjligheten till identifikation, som är den viktigaste psykologiska spärren mot grymma handlingar. Nazisternas massmord på judar och andra grupper som romer, funktionsvarierade och HBTQ-personer förbereddes genom att dessa grupper graderades som andra klassens människor, fysiskt och psykiskt underlägsna den ”ariska” rasen.

Givetvis var det inte nazisterna som uppfann föraktet för de avvikande. Antisemitismen har en lång historia i hela Europa. Men nazisterna gjorde den för första gången i

historien till officiell, statlig ideologi och legitimerade därmed mörka underströmningar i den folkliga föreställningsvärlden.

Den svåra uppgift som Kjell Grede ställts inför i arbetet med *God afton, herr Wallenberg* är att återge offren deras mänskliga ansikten, men utan att reducera engagemanget till att gälla ett fåtal individer. Grede har löst det genom att filmen igenom arbeta med ett dubbelt perspektiv. Å ena sidan följer filmen människorna från huset, som vi lär känna under deras oroliga väntan på vad som ska ske. Å andra sidan löper genom hela filmen den större frågan om vad som ska hända med de 65 000 människor som finns i gettot.

Vid en punkt i berättelsen försöker en av Wallenbergs medarbetare få honom att inrikta sig på frågan om gettots förintelse och glömma det lilla fåtalet människor på lastbilen. Men Wallenberg vägrar att överge dem samtidigt som han gör allt som står i hans makt för att förhindra förstörelsen av gettot. Det stora och det lilla perspektivet kan inte skiljas från varandra. Den som upphör att ta ansvar för individerna kan inte utträta något för kollektivet och vice versa.

Historisk film om historia

God afton, herr Wallenberg är en fiktionsfilm om verkliga händelser och människor och utspelas på 1940-talet. Den hade premiär 1990 och var för sin tid en stor internationell satsning.

- Fundera på om filmen hade sett annorlunda ut om den hade spelats in idag. På vilket sätt, tror ni?
- Var det något i valen kring hur man valt att berätta om de vedervärdiga händelser filmen skildrar som ni tror att man skulle ha valt att skildra på ett annat sätt idag? Vad i sådana fall?

TIPS PÅ FÖRDJUPNING

Läs

Litteraturen om Raoul Wallenberg är omfattande. Det har skrivits flera hundra böcker om hans verksamhet och gåtfulla öde.

I boken "Med Raoul Wallenberg i Budapest – Minnen från krigsåren i Ungern" berättar legationssekreterare Per Anger om händelserna i Budapest åren 1944–45 (P.A. Norstedt & Söners Förlag, Stockholm 1979).

Lars G:son Berg var attaché på den svenska legationen i Budapest och han redogör för sitt arbete och sina möten med Wallenberg i boken "Vad hände i Budapest" (Forsners Förlag, Stockholm 1949). Boken har även utgivits under titeln "Boken som försvann" (Textab Förlag, 1983).

Bland biografierna kan nämnas Eric Sjöquists två böcker "Affären Raoul Wallenberg" (Bonniers, Stockholm 1974) och "Raoul Wallenberg – Diplomaten som försvann" (Askild & Kärnekull, Stockholm 1981). I båda böckerna läggs tonvikt på Wallenbergs fångenskap i Sovjet.

Bilden av Wallenberg som offer för ett storpolitiskt maktspele under det kalla kriget analyseras i Bernt Schillers bok "Varför ryssarna tog Raoul Wallenberg" (Natur och Kultur, Stockholm 1991).

BBC-reportern John Bierman lyfter fram händelser och vittnesmål kring Wallenbergs liv och öde i sin bok "Raoul Wallenberg – En hjälte i vår tid". Biogra om "mannen som räddade 100.000 judar", hans liv, kamp och försvinnande (Almqvist & Wiksell Förlag, Stockholm 1982).

Svenska kommittén mot antisemitism (SKMA) har tagit fram ett särskilt studiematerial om just Wallenberg, Raoul Wallenberg - En berättelse om mod och motstånd under Förintelsen

Wallenbergs sista rapport till svenska UD, daterad den 8 december 1944, har rubriken "Rapport rörande de ungerska judarnas läge". Rapporten återges i sin helhet tillsammans med merparten av den korrespondens som fördes mellan svenska legationen i Budapest och UD i Stockholm i boken "Räddningen – Budapest 1944. De svenska hjälpsatserna. Rapporter ur UD:s arkiv".

Övrigt

I Filminstitutets filmlexikon återfinns de centrala begrepp som utgör filmens byggstenar.

Handledningsmaterialet Tala film – Tala liv UNG, framtaget av Sensus i samarbete med kulturförvaltningen, Region Stockholm, guidar dig i att, utifrån en filmupplevelse, rikta fokus på de existentiella frågor, känslor och tankar som filmen väcker. Du får också förslag på hur du kan skapa trygga samtal på lika villkor.

PRODUKTIONSUPPGIFTER

Sverige 1990

Regi: Kjell Grede

Manus: Kjell Grede

Foto: Esa Vuorinen

I rollerna: Stellan Skarsgård, Katharina Thalbach, Károly Eperjes, Miklós B Székely, Erland Josephson, m fl

Tekniska uppgifter

Speltid: 118 minuter

Censur: Tillåten från 15 år

Svensk premiär: 5 oktober 1990

Distribution: Svenska Filminstitutet, boka filmen på DCP [här](#).

Filmerna kan också finnas i utbudet hos din mediecentral.

REDAKTION

Text: Annika Thor, 1990. Denna filmhandledning ingick i projektet "Levande historia" och fanns även publicerad i studiematerialet Bilden av Förintelsen. Redaktör: Anna Håkansson Svenska Filminstitutet, uppdaterad juli 2024

KONTAKT

filmiskolan@filminstitutet.se
filminstitutet.se/filmpedagogik

Observera

Filminstitutet kan inte garantera att filmen finns i distribution sedan den har slutat visas på ordinarie biografrepertoar.

Här kan ni lära er mer om hur en hittar och bokar film för visningar i lärande sammanhang.
filminstitutet.se/skolbio